

Betænkning

over forslag til lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m. v.

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 22. april 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Assurandør-Societetet,
 Danmarks aktive handelsrejsende,
 Dansk Taxi Forbund (Taxas Landsforening),
 Forenede Danske Motorejere,
 Hafnia, Haand i Haand,
 Kommunernes Landsforening og
 Landsforeningen danske Vognmænd.

Der er af ministeren for skatter og afgifter stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets, det radikale venstres, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for mindretallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) er af den opfattelse, at den rigtige løsning på det reelle problem i sagen — ønsket om at lade de egentlige skadevoldere gennem deres forsikringsselskaber betale de faktiske hospitalsudgifter, som deres skade har forvoldt — ikke er en standardmæssig lovgivning som denne, der mere får karakter af en almindelig statsafgift på motorkørsel. Mindretallet

mener, at ønsket om at lade skadevolderne betale for de hospitalsudgifter, de forvolder, bedst kunne imødekommes ved at følge den skitse til ændring af færdselslovens § 66, som Assurandør-Societetet den 20. marts 1975 har tilsendt udvalget (bilag 1).

Mindretallet beklager, at regeringen ikke har ment at kunne støtte en lovændring i overensstemmelse med denne skitse, der ligger den oprindelige tanke, som er fremsat af det radikale venstre, helt anderledes nær end det afgiftsforslag, der nu gennemføres. Mindretallet vil arbejde videre med sagen, således at en direkte betalingsordning efter princippet i Assurandør-Societetets skitse kan træde i stedet for den nu pålagte afgift, der ikke må blive en permanent statsindtægt.

Da det radikale venstre i september 1974 har givet tilslutning til dette afgiftspålæg ud fra en forudsætning om, at sagen rent praktisk ikke kunne ordnes på anden måde, og da afgiften er indgået som en forudsat statsindtægt ved vedtagelsen af finansloven for 1975-76, anser mindretallet sig imidlertid for forpligtet til at medvirke til at gennemføre lovforslaget.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke ved lovforslagets vedtagelse. Baggrunden for mindretallets stillingtagen er den, at den samlede finanspolitiske stilling er forringet siden afstemningen om finansloven gennem forringelse af besparelserne og bebudelsen af nye udgifter i form af tillægsbevillinger og nye udgiftkrævende love.